

Unele tendințe în dezvoltarea prozei sovietice

La invitația Uniunii Scriitorilor din R.P.R. ne vizitează țara o delegație a scriitorilor sovietici, din care fac parte dramaturgul Alexandr Stein, prozatorul Serghei Sertakov și poetul Valdemar Lukss. Ne-am adresat prozatorului Serghei Sertakov cu rugămintea de a împărtăși cititorilor noștri câteva din părțile sale în legătură cu unele probleme actuale ale prozei sovietice.

De obicei, articolele de ziar nu sînt fuzibile de introducere. Eu aș dori însă să încalc această orînduire și să adresez cîteva cuvinte prietenilor noștri dragi, cititorii romîni.

Nu sînt teoretician și nici critic literar. Sînt scriitor, autor de romane, schițe și povestiri și de aceea, îmi este mai ușor să vorbesc despre proză. Fără să am pretenția că părțile mele sînt atotcuprinzătoare, voi expune aici cîteva din ele în legătură cu unele probleme ale prozei sovietice actuale. Rîndurile scrise de mine nu trebuiesc considerate ca un articol, ci doar ca însemnări ale unui scriitor.

Există o părere după care, chipurile, cititorului nu i-ar place versurile și că preferă romanele și povestirile. Mi se pare că aceasta a inventat-o însăși prozatoarea. Adevărul este că cititorului nu-i plac versurile prozate. Iar romanele slabe — și mai puțin. Dacă eu, prozator, declar acest lucru chiar de la început, asta înseamnă că intenționez să vorbesc despre proză cu totul obiectiv, nepărtinitor, fără a încerca să folosesc privilegiul aparent pe care mi-l dă faptul că vorbesc despre genul literar cel mai îndrăgit de cititor.

Care sînt tendințele actuale de dezvoltare ale prozei sovietice? După părerea mea, ele sînt spre creșterea epice mari, spre romane complexe.

Actualmente, la noi apar prea puține povești, în special povești scurte. Dacă ne-am apucat să facem o mică statistică am constatat, probabil că numărul romanelor publicate, este egal cu cel al povestirilor, iar numărul romanțierilor este mult mai mare decît al navelor. Să vă dau un exemplu. Pînă și Serghei Antonov, cunoscut autor de povești scurte, a început să scrie nuvele mari, ca de pildă, „S-a întîmplat la Penkovo”, iar povestirile sau, dacă vreți reportajele lui Valentin Oveikin, cu teme din viața satelor, scrie cu totul independent una de alta, au alcătuit înțelul cu înțelul o carte, care și ea aduce mai degrabă a navelă sau roman, decît a culegere de povești. Romanele încep să capete și ele proporții. Au fost publicate două volume din romanul „Descoperirea lumii” de Vasili Smirnov, dar acestea nu constituie decît jumătate din proiectul scriitorului. Gheorghii Markov lucrează la partea a doua a romanului „Sarea pămîntului”, dar cu aceasta nu se va încheia lucrarea începută. Minunatele romane ale lui Konstantin Fedin „Primele bucurii” și „O vară neobișnuită” au fost considerate tot timpul drept o dialog. Acum știm că va constitui o trilogie. Fedor Gladkov a scris volum după volum creînd splendoria trilogiei în care și-a descris copilăria și tinerețea; și el își continuă munca. Vitalii Zakrutkin a declarat de la început că romanul său, „Facerea lumii”, va fi o epopee uriașă. Autorul nici n-a prevăzut măcar din cîte volume va fi alcătuită. Și această însușire am putea-o continua cu multe alte exemple.

Se naște întrebarea: căruia fapt se datorează această tendință? Mi se pare că însăși viața. Orizontul cititorilor contemporani s-a lărgit nemăsurat de mult, căci oamenii din vremurile noastre sînt puternic legați de societate prin toate libele existenței lor. Viața însăși a devenit mai complexă. De aceea e și firesc ca forma

CARNET

Rolul scriitorului în educarea tineretului

În ultima vreme, în presa sovietică au apărut numeroase materiale în cadrul cărora sînt ridicate și dezbătute unele din cele mai importante probleme ale literaturii pentru copii și tineret. Într-un număr recent, „Literatură și națiune” publică discuțiile purtate la Kiev cu prilejul unei consfățiri a scriitorilor ucraineni de literatură pentru copii. Obiectul discuțiilor l-a constituit problema educării tineretului, contribuția scriitorilor în formarea noii generații.

După ce au amintit succesele obținute în ultimul timp în domeniul literaturii pentru copii și tineret, participanții la consfățire au discutat cauzele care au frînat o vreme și care, uneori, frînează și astăzi dezvoltarea acestei literaturi. S-a aratat, de pildă, că una din aceste cauze este așa numita teorie a „taclului pedagogic”, teorie potrivit căreia înălțării veridice a realității și al cărei rezultat nu poate fi decît poleirea acesteia.

Scriitorii O. Dencken, V. Belev și alții, au vorbit despre importanța rolului educativ pe care îl îndeplinesc cărțile care tratează teme ale revoluției, care înfățișează eroismul și abnegația oamenilor sovietici. Răspunderea scriitorului sovietic în formarea concepției despre lume — au subliniat unii dintre vorbitori — nu se reduce numai la tineretul sovietic. Trebuie să ținem seama că lucrările noastre sînt citite și de tineretul din celelalte țări socialiste.

Participanții la consfățire au pus în discuție și probleme privind creația poetică pentru copii, dezvoltarea satirei și umorului în literatură pentru tineret.

Șota Rustaveli tradus în limba germană

Cunoscutul poem „Viteazul în pielea de tigru” al poetului clasic gruzin Șota Rustaveli a fost tradus în multe limbi străine.

În Germania, încercări de traducere a acestui poem s-au făcut încă în secolul trecut. Astfel, scriitoarea germană Bertha von Sutter, care a vizitat Gruzia spre sfîrșitul secolului 19, a încercat o traducere pe care însă nu a terminat-o. Traduceri ale poemului s-au mai încercat și ulterior.

Recent, la Berlin a apărut o nouă traducere a „Viteazului în pielea de tigru”. Autorul traducerii, Hugo Huppert, care este și traducătorul în limba germană a versurilor lui Maikowski, a locuit un timp în Gruzia, unde a învățat limba gruzină.

Traducerea lui H. Huppert exprimă idealul și spiritul acestei remarcabile creații poetice, frumusețea și perfecțiunea versului rustavelian.

Muzicienii ruși pe meleagurile noastre

Relațiile de bună vecinătate care au existat în decursul veacurilor între țara noastră și Rusia au determinat o puternică și permanentă schimb culturală între cele două popoare. Muzicienii ruși au concertat și au cîntat adeseori pe scenele românești după cum mulți laudari și interpreți de-ai noștri au vizitat Moscova, Petersburg, Odesa, Baku și alte centre importante ale Rusiei. În rîndurile care urmează ne-am propus să vorbim despre cîteva muzicieni care au avut loc în țara noastră la începutul secolului XX.

Un festival muzical care a produs „o prodigioasă impresie asupra moldovenilor” după propria expresie a compozitorului și istoriografului Nicolai Yussupov, a fost acela de pe cîmpia Tușova de lângă Iași, dat în anul 1788 de 500 de cîntăreți ruși și o mare fanfară militară, sub conducerea lui Giuseppe Sarti. Muzicologul nostru Th. T. Burada afirmă că „după toate cercetările făcute, cel mai vechi concert care a avut loc în țara noastră din anul 1788, dat în prezența cîntăreților Potemkin de cîntăreți ruși, în memoria lui Ocaokovului”. Cum acest excepțional concert (însoțit în finalul lucrării lui Sarti de lovituri de toamnă) s-a ținut în aer liber, la el participînd și de moldoveni, se poate spune că începuturile vieții noastre de concert public sînt strîns legate de muzicienii ruși.

În prima jumătate a veacului al XIX-lea trupe de operă și cîntăreți ruși vizitează deseori țara noastră. În 1832 cîntăreții al Operei din Petersburg (majoritatea italieni de origine, dar care aveau în repertoriul lucrării de compozitori ruși). La 23 iulie 1840 s-a reprezentat la Sibiu de către trupa lui Kreibitz și Huber, opera „Tancred” de Rossini, în rolul titular figurînd Dem. Băthé de la Opera curții din Petersburg. În seara anului noi 1845, în sala de concert palatului domnesc din Iași a concertat celebrul violonist al capelei imperiale ruse, Roemmers. Ziarul „Albina Românească” din 4 ianuarie 1845 sublinia, într-o notă de la prima pagină, că Roemmers și pianistul Gustav Schumann „au încîntat pe sofletele prin însemnătorul lor talent”.

Un muzician rus de numele căruia se leagă evenimentele importante în istoria muzicii românești din prima jumătate a veacului trecut, a fost arhimandritul Visarion. Din inițiativa acestui „preot al oștirii” a luat ființă, în 1836, „Horul cîntăreților Ștabului Oștirii”, formație care a introdus în biserică noastră cîntarea armonică (pe mai multe voci) înlocuind tradiționala cîntare de strîd, Toț lui Visarion și se datorează înființarea „Așezămîntului corului cîntăreților bisericii domnești de la „Curtea Veche”, școală muzicală care a pregătit înființarea Conservatorului de muzică din București. Mulți elevi din școala lui Visarion erau trimiși

pentru perfecționare la Petersburg, după cum o serie de profesori ruși se pare că au venit în capitala Țării Românești (la Arhivele Statului se păstrează o intervenție a lui Visarion pe lângă consulatul rusesc ca să fie adus Alexandru Leviski la catedra de muzică vocală).

Faptul că în principate nu exista încă un teatru de operă și nici o orchestră simfonică, explică de ce numărul soliștilor concertiști de peste hotare nu a fost mare în prima jumătate a veacului al XIX-lea. După 1850 însă, schimbul artistic s-a intensificat.

ATENEUL ROMÂN
PROGRAMUL
CONCERTULUI
SERGEI PROKOFIEFF
LINA LLUBERA

și înalt. Compozitorul Gavriil Muzicescu a plecat, între anii 1870-1872, la studii în Rusia, înscriindu-se la Conservatorul din Petersburg. El a avut acolo multe prietenii cu muzicienii ruși, fapt care va influența muzica acestora la noi.

După războiul din 1877, o trupă de operă din Rusia cîntă în centrele moldovene și mai ales la Iași. În grădina de vară „Pomul Verde” juca în jurul anului 1880-1885 o trupă de teatru și vodevil evreiesc, venită din Rusia. Tot din răsărit s-a primit la Teatrul Național din București o scrisoare (16 iunie 1886) a impresarului C. Riccu care solicita să i se comunice data la care poate să joace la noi „trupa de operă buș ruse”. Cereri similare se primeau de la Odesa, mai ales pe timpul verii. Toate aceste exemple dovedesc contactul din ce în ce mai strîns cu trupele de operă și operă din Rusia, schimbul de muzicieni între cele două țări.

Revista muzicală „Arta” din Iași, arată că în anul 1884 a avut loc „primul concert dat în țara noastră de muzicienii ruși, fapt care va influența muzica acestora la noi. După războiul din 1877, o trupă de operă din Rusia cîntă în centrele moldovene și mai ales la Iași. În grădina de vară „Pomul Verde” juca în jurul anului 1880-1885 o trupă de teatru și vodevil evreiesc, venită din Rusia. Tot din răsărit s-a primit la Teatrul Național din București o scrisoare (16 iunie 1886) a impresarului C. Riccu care solicita să i se comunice data la care poate să joace la noi „trupa de operă buș ruse”. Cereri similare se primeau de la Odesa, mai ales pe timpul verii. Toate aceste exemple dovedesc contactul din ce în ce mai strîns cu trupele de operă și operă din Rusia, schimbul de muzicieni între cele două țări.

Revista muzicală „Arta” din Iași, arată că în anul 1884 a avut loc „primul concert dat în țara noastră de muzicienii ruși, fapt care va influența muzica acestora la noi. După războiul din 1877, o trupă de operă din Rusia cîntă în centrele moldovene și mai ales la Iași. În grădina de vară „Pomul Verde” juca în jurul anului 1880-1885 o trupă de teatru și vodevil evreiesc, venită din Rusia. Tot din răsărit s-a primit la Teatrul Național din București o scrisoare (16 iunie 1886) a impresarului C. Riccu care solicita să i se comunice data la care poate să joace la noi „trupa de operă buș ruse”. Cereri similare se primeau de la Odesa, mai ales pe timpul verii. Toate aceste exemple dovedesc contactul din ce în ce mai strîns cu trupele de operă și operă din Rusia, schimbul de muzicieni între cele două țări.

La București, unde luase ființă Filarmonia (1868), interesul pentru muzică crescuse simțitor. Profesorul Leopold Ané de la Conservatorul din Petersburg (1880) și mai apoi Sartiniski de la Odesa, au fost pe rînd oaspeții Capitalei.

În pragul veacului nostru s-a creat Orchestra Ministerului Instrucțiunii Publice, sub conducerea lui Dimitrie

Dinicu. Cu această formație a concertat în 1915 celebrul cîntăreț la balalaică B. S. Troianovski — care, într-un recital alături de George Enescu și alți soliști romîni, a interpretat cu o rară virtuozitate lucrări din marele repertoriu clasic.

O adevărată senzație a produs în 1915 celebrul cîntăreț la balalaică B. S. Troianovski — care, într-un recital alături de George Enescu și alți soliști romîni, a interpretat cu o rară virtuozitate lucrări din marele repertoriu clasic.

După primul război mondial au luat ființă Opera Română și Filarmonia de Stat, fapt care a intensificat producerea soliștilor străini la noi în țară. Atitudinea ostilă a guvernelor românești însă, a împiedicat un schimb cultural mai intens cu artiștii sovietici.

Cu toate dificultățile, artiștii creației, teatrului nostru liric a primit printre oaspeții săi și pe marii băștinetici Saliapin, Gr. Progov, Mujuhin și Sevičevici, care au definit rîndurile principale ale operei „Faust” de Gounod, „Boris Godunov” de Mussorgski și „Bărbierul din Sevilla” de Rossini. Alături de aceștia, merită să-i amintim pe tenorul D. Smirnov, admirabil interpret în operele „Boema”, „Rigoletto” și „Traviata”, precum și sopranele Kuznețova (fiica celebrului pictor Kuznețov, neuitată „Violeta”) și Alexandrovskia.

De o atenție deosebită s-a bucurat în special Feodor Saliapin.

Venit la București pentru un recital la sala Eforiei, Saliapin a cunoscut în cîntecete „Parada nocturnă” de Glinka și „Consilierii” de Dargomijski, aria lui Leporello din „Don Juan” de Mozart, dar mai ales „În cîntec popular rus”, „Ei cheagim” — adevărat triumf — în martie 1931, sala de concert bucurându-se din gînduri, pentru trei recitaluri de pian, pe marele compozitor Serghei Prokofiev. Succesul repurtat cu acel prilej, l-a determinat pe artistul sovietic să încheie peste cîteva ani (1936) cu reprezentantul Filarmonei, un contract pentru două concerte simfonice la București. Spre regretul tuturor, Serghei Prokofiev n-a mai putut veni la noi.

Alt compozitor și pianist rus care a concertat cu Filarmonia noastră a fost tîndrul A. Cerepin, fiul compozitorului și dirijorului N. Cerepin. La 7 februarie 1932, în cadrul unui festival de muzică rusă dirijat de George Georgescu, tîndrul pianist și-a prezentat Concertul în Fa major pentru pian și orchestră.

După 23 August 1944 numărul concertistilor n-a mai cunoscut oprit. Neuitate vor rămîne recitalurile Oistrach-Oborin, spectacolele cîntăreților Kozlovski, Reizen, Lisifan, Doluhanova, Kazanțeva, Maximova, Krivonoz, Belov, a pianistilor Tatiana Nikolaeva, Merjanov, dirijorului și compozitorului R. Glier ș.a.

VIOREL COSMA

20 de ani de la moartea lui Nikolai Ostrovski

Un om și un scriitor mai tare ca oțelul

DUMITRU HINCU

te supărat pe cei care vouă să vadă în Korceaghin și — și implicit în el — un erou ieșit din comun, un fel de „sfînt ascet”. Cine nu-și aduce aminte de paginile de o mare frumusețe în care Ostrovski vorbește despre dragostea pură, de adolescent, a lui Pavel pentru Tonia? „Ce poate fi mai gingaș — înseamnă el — ca miștile fetei care te cuprind, mai fierbinte ca sărutul care te pătrunde ca un curent electric?”

Muribundul Ostrovski și-a scris cartea pentru tinerii care abia intrau în viață; ca bun tovarăș, el ținea să le comunice propria lui experiență spre a le servi drept călăuză pe drumul ce li se deschide, radios, în fața ei. Nu se gîndise nici o clipă la eroul său ca la înfrîncarea unui ideal inaccesibil. Pavel Korceaghin era un tânăr muncitor, transformat de partidul bolșevic într-un luptător neînfîlcărit pentru triumful comunismului și ceea ce a făcut el ar fi putut fi făcut și de alții, asemănători lui Modestia lui curajoasă de patrie, prietenia cinstită, iubirea curată și ura neîmpăcată față de dușmani.

Scrisa de un om care a băut pînă la capăt cupa amară a suferinței, „Așa s-a călît oțelul” este un splendid imn de laudă vieții și bucuriei de a trăi, o înflăcărată chemare la luptă, o neprețuită istorie a formării unui caracter, a formării omului nou, în sinul societății aflate în plină prefăcure revoluționară. În modestia lui exemplară, Nikolai Ostrovski era foar-

ghin, deținutul politici din Riga l-au scris lui Ostrovski la o viață după apariția cărții: „Viața lui, mai ales în prima jumătate, seamănă atât de mult cu viața altor milioane de tineri. Parcă ar fi răpădit o particulă din viața ficșurii dintre ei, pentru a le arăta cum trebuie să trăiești. Și e adevărat, Korceaghin nu s-a înălțat, în mod arbitrar, din voința scriitorului, deasupra celor de-o vîrstă cu el, ci a înmănat înfrîncul cu o neamă de forță, cele mai bune însușiri ale lor, ceea ce a sădit în el noi Revoluția.”

Exemplar uman de altă, Nikolai Ostrovski a fost în același timp și o pildă elocventă a ceea ce înseamnă noul scriitor, scriitorul epocii sovietice. A vînd tot timpul în fața gîndului că scriitorul nu trebuie să exprime, în toată grandeură ei, epoca de profunde transformări sociale pe care o trăia, Ostrovski se întreba mereu asupra mijloacelor care l-ar putea ajuta să atingă cel mai bine acest obiectiv. „...nu e de ajuns să vezi, să observi, să simți” — se adresa el tinerilor săi confracți. „Trebuie să înveți, să cunoști viața în toată adîncime, să cunoști cele mai însemnate opere ale culturii universale, să-ți lărgesci orizontul, să vezi propriul tău experiență în lumina teoriei marxist-leniniste.”

Intrind în viața ca luptător, Nikolai Ostrovski n-a coborît de pe baricadă pînă la ultima suflare. Din fiecare rînd scris de el respiră dorința fierbinte a scriitorului-luptător de a însuși viața-cititorului o atitudine activă față de viață, de a-l ajuta să învingă în el și în afara lui tot ce ar putea împiedica pe oameni să se bucură de viață, să fie fericiți, să construiască societatea nouă.

Cea de-a doua carte a lui Ostrovski, „Născuți în furtună” a văzut lumina tiparului chiar în ziua cînd a închis ochii pentru totdeauna.

„Născuți în furtună” a văzut lumina tiparului chiar în ziua cînd a închis ochii pentru totdeauna.

„Născuți în furtună” a văzut lumina tiparului chiar în ziua cînd a închis ochii pentru totdeauna.

„Născuți în furtună” a văzut lumina tiparului chiar în ziua cînd a închis ochii pentru totdeauna.

„Născuți în furtună” a văzut lumina tiparului chiar în ziua cînd a închis ochii pentru totdeauna.

Pilsudski, spre a îndemna astfel noua generație a lui Octombrie Rosu să apercă cu aceeași bărbăție neînfîlcărită cucerirea Revoluției și să dea riposta cucerită dușmanului care se anunța: fascismul hitlerist.

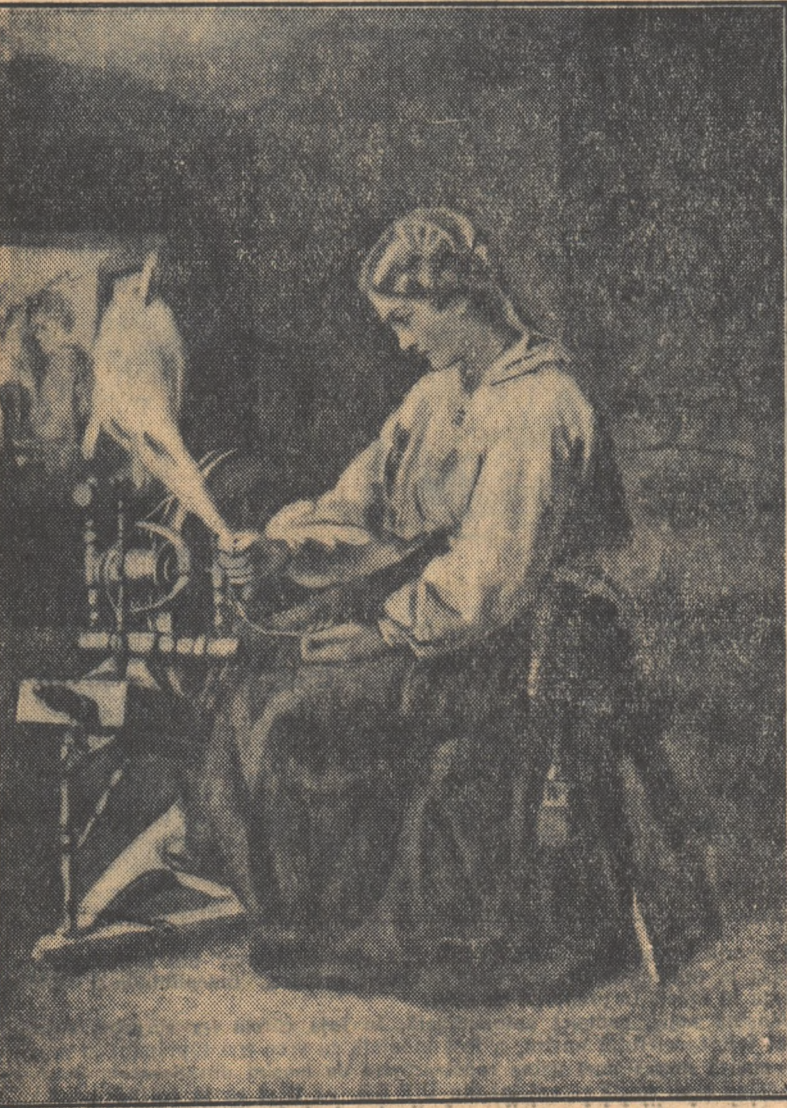
Cărțile lui Ostrovski sînt astăzi un bun comun și pentru sute de mii de cititori din țara noastră, așa încît nu mai e nevoie să stăruim asupra subiectului lor. Dealtfel, nici nu e un lucru, prea ușor să redai în cîteva rînduri conținutul din „Așa s-a călît oțelul” sau din „Născuți în furtună” cu marea lor mulțime de oameni și de fapte, cu viața lor fremătătoare. Și pe lângă faptele acestea încearcă să-și facă fuziunile. Cărțile lui Ostrovski trebuie citite, studiate, sorbite. Căci nu poate să existe cititor cu dragoste de oameni și de omie, care după ce le va fi citit să nu simtă o mare bucurie și mîndrie la gîndul că există asemenea oameni, care să nu fie cuprins de dorința de a ajunge și se-mene, fie chiar numai în parte, cu Pavel și Rita, cu Andrei și Raevski.

De aceea, în ziua aceea mîndrită de decembrie, cînd urma cu cîțiva ani Nikolai Ostrovski a fost înmormîntat în cimitiul Novo-Devicji, în necrologul publicat în ziare de conducerea Uniunii Scriitorilor Sovietici se spune, pe drept cuvînt:

„A plecat din mijlocul nostru un talent scriitor bolșevic, a cărui viață și activitate eroică servesc drept model pentru toți scriitorii sovietici. „Așa s-a călît oțelul” a devenit cartea preferată a popoarelor Uniunii Sovietice. Aceasta carte înspira milioane de oameni, ea îi învăța să-și închine devotamentul lor plin de abnegație cauzei comunismului.

Nikolai Ostrovski și-a închinat întreaga lui viață cauzei Revoluției. Pînă în ultima clipă el n-a încetat să ducă munca sa de creație, lucrînd la terminarea romanului „Născuți în furtună”, închinat războiului civil.”

Acum se împlinesc douăzeci de ani de la moartea lui Ostrovski. Detășarea în timp ne îngăduie să apreciem și mai bine valoarea și semnificația operii sale și să putem afirma că dacă puțini oameni au avut o soartă atât de neobișnuită, și mai puține au fost cărțile care au avut un destin atât de extraordinar ca „Așa s-a călît oțelul” sau „Născuți în furtună”. Cîntele de oameni liberi în țări eliberate de sub dominația capitalului sau de deținutul politici în țări încașuate sau de partizanii de ostăsi chinezi sau de partizanii vietnamezi, sorbite pe ascuns în Brazilia sau Iran, ele au călît și continuă să călădească oameni de un fel deosebit, cum n-au mai existat niciodată înainte, comunisti demni de acest nume, nobili vîrstare ale genului omeneesc. Crescuți în furtuni și călîți ca oțelul, acești oameni fac ca opera lui Nikolai Ostrovski să se prelungească în timp, să fie nemuritoare.

IOHAN KELER, „Focătorea”

Ședințele consiliilor regionale A.R.L.U.S.

În întreaga țară au loc în această perioadă ședințele consiliilor regionale A.R.L.U.S. Ordinea de zi a ședințelor cuprinde prezentarea rapoartelor de activitate...

Duminică, la uzinele „Timpuri noi”

Zilele de odihnă colectivă organizate în ultima vreme la Casa prieteniei romino-sovietice din Capitală au fost primite cu multă căldură de publicul bucureștean.

Răspunzând propunerii venite din masă, colectivul Casei prieteniei a luat inițiativa de a organiza asemenea zile de odihnă și în cadrul unor întreprinderi și instituții.

„Ziua învățătorului”

Nu a fost învățător în cuprinsul raionului Sibiu care să nu fi așteptat, cu îndreptățită nerăbdare, „Ziua învățătorului”, fixată pentru ziua de 15 decembrie...

Încă de la orele 9 dimineața s-a „Independența” se arăta neîncreștătoare. O disciplină în adevărat învățământ...

În cadrul problemelor profesionale înscrise în programul zilei a fost cea care se referă la importanța cunoașterii și aplicării în viața profesională...

După amiaza zilei nu a fost mai puțin îmbelsugată în manifestări. Inițiativa de scriitorul Marcel Brestiașu va...

SCRISORI DE REDACȚIE

De curând consiliul raional A.R.L.U.S. Fağaraș a organizat în colaborare cu comitetul raional U.T.M. o inițiativă...

În ultimul timp, consiliul raional Teucai a acordat mai multă atenție, activității în rândul tineretului. Peste 600 de tineri au participat la seziunile literare-muzicale...

Intințirea cu Ing. Zaharescu a îmbogățit cunoștințele pionierilor din Fağaraș despre viața profesională...

BUCUR ȘTOICIU, corespondent voluntar

TEUCUI Pentru a cunoaște modul în care s-a putut realiza materialul documentar editat de A.R.L.U.S., consiliul raional Teucai a organizat o constituție...

Printre cele 60 de lucrări premiate la concurs se remarcă compozițiile literare ale elevilor Valentin Popescu din clasa X-A și Școlii medii nr. 2 și Mihnea Ionit, din clasa VII-A...

STELIAN BANCIIU, corespondent voluntar

Aceste aparate construite la Fabrica de aparate cinematografice din Moscova, sînt folosite pentru lucrul de înaltă precizie. Noua aparat permite de asemenea combinarea a două imagini în același cadru, realizîndu-se astfel importante economii.

Seară de iarnă în colhoz

Amurgul parcă se grăbește. La ora cînd după masă în casele colhoznicilor, la club, la bibliotecă se aprind becurile electrice. Alături de club se luminează ferestrele clădirii celei noi.

„Ziua de lucru s-a sfîrșit. Colhoznicii care au lucrat la transportarea îngrășămintelor, curățirea semințelor și transportarea nutrețului se întorc acasă. Iată un grup de băieți și fete care se grăbesc. Astăzi la club rulează un film nou.

— Săsa, azi avem film — spune una din ele. — Ce-ar fi să mergem? — Nu se poate — răspunde Aleksandra Mazanova. — Lasă, c-o vîdem duminică.

Și Sasa Mazanova, împreună cu prietenesele sale se îndreaptă spre clădirea școlii. Zece colhoznici tineri urmează, fără frecvență, cursurile școlii, fără.

„La ora șapte seara la vremea colhozului se termina mulsul vacilor. Piotr Serghievici Marhațanov mai aminteste o dată mulgătoarelor că au zi de studiu. Cînd crescătorii de vite se adună la bibliotecă, unde se țin lecțiile cursului zootehnic.

Agronomul colhozului anunță că tema lecției este studiul experienței vestitei mulgătoare M. Savcenko, Erolina, a Muncii Socialiste, din colhozul „Lenin”, regiunea Novocerkassk.

Clubul colhozului „N.S. Hrușciov” din regiunea Novocerkassk.

Ultimele lucrări pe un mare șantier

Anul trecut, la cotel Samarei, acolo unde se construiește hidrocentrala de la Kuibșev, Volga a fost zgăzuită. Amintim că debitul de apă al Volgii este de 3.800 metri cubi pe secundă.

Debitul mare de apă a complicat sarcina constructorilor. Cu toate acestea, ofensiva împotriva marelui fluviu n-a dus decît la o înfrîngere. În acest timp, în apă au fost aruncați zeci de mii de metri cubi de pietre și blocuri de beton.

Într-o zi, după părăsirea specialiștilor, sarcina grea și de răspundere a supunerii puterii și de fluviu a fost în deplină strălucire. Constructorii n-au deținut un ritm nemișcabil pînă a atunci. Bunăoară, cantitatea de beton turnat în 24 de ore pe șantierul nostru hidroelectric depășea șanșii 19.000 de metri cubi, iar volumul lucrărilor teraselor, executate mai ales cu mijloace hidromecanizate, depășea 420.000 de metri cubi în 24 de ore.

Volga este zgăzuită. Puternicul fluviu a fost supus voinței omului. Încătușată în beton armat Volga își strecoară apele prin grătarele de fund ale hidrocentralei și în brațul devorator. Construcția nodului hidroelectric de la Kuibșev a intrat într-o nouă etapă importantă — darea în exploatare a hidrocentralei. Pe malul drept al Volgii, la poalele dealului Mugotova, clădirea hidrocentralei este înaltă pe ce trece. Opa agregate ale ei au și început să dea curent electric. Puterea fiecărei agregate este de 105.000 de kilowați. În ceea ce privește puterea, hidrocentrala de la Kuibșev întrece în prezent orice altă hidrocentrală din U.R.S.S. Energeticienii au produs deja mai bine de un miliard și jumătate de kilowați-ore de energie electrică.

Constructorii se străduiesc ca apele Volgii să înceapă a învîrți încă în anul acesta în jurul stăruie turbinate ale hidrocentralei. Au fost termeni pentru trecerea așezării la vârfurile, care plutesc în sus și în josul Volgii.

De-a lungul malului sting, înnoșabil, trec căile de navigație ale nodului hidroelectric. Ele cuprind construcții grandioase ce se întind pe 15 kilometri: un spargător de valuri, căile de acces, un canal, eluzele superioare și inferioare. Fiecare eluză are câte două camere din beton armat, în fiecare puțind încăpea șase vase mari, care puțind încape șase vase mari pentru trecerea așezării la vârfurile, care plutesc în sus și în josul Volgii.

Construcția de la poalele munților Jiguli continuă. Munca încoadată nu încetează nici ziua, nici noaptea. La hidrocentrală, pe barije și pe căile navigabile — pretutindeni construcția e în toi. Obiectivele se construiesc și se finisează potrivit datelor cuprinse în proiecte. Nikolai Razin, inginerul șef al Kuibșevhidroștroiului povesteste: — Construcția nodului hidroelectric de la Kuibșev este o lucrare de înaltă precizie ale fabricii.

La sfîrșitul trimestrului I, sau cel mai tîrziu la începutul trimestrului II al anului viitor, fabrica de regenerat cauciu din cadrul combinatului nostru va intra în funcțiune.

Procesul tehnologic mecanizat și parțial automatizat, va crea nu numai condiții bune de lucru, dar va produce un regenerat calitativ superior, cu proprietăți fizico-mecanice apropiate de produsele făcute din amestecuri de cauciu. Regeneratul produs de fabrica noastră va încerca o mare parte din cauciucul pe care îl importăm, ceea ce va aduce o importanță economică foarte mare. Pentru a vă da seama de uriașă capacitate de producție a acestei noi fabrici, e deajuns să facem următoarea comparație: în fabrica de regenerat cauciu — Jilava se va produce anual de 50 de ori mai mult cauciu regenerat decît produceau toate scingiile de regenerare existente pe lângă întreprinderile prelucrătoare de cauciu.

Fabrica de regenerat cauciu — Jilava va fi una din importante fabrici furnizoare de materiale primă pentru industria de cauciu din țara noastră. Construcția acestei fabrici se face în condiții extrem de avantajoase. Astfel, volumul total al cheltuielilor de investiție va putea fi recuperat din producția realizată numai în doi ani și jumătate.

Această realizare n-ar fi fost posibilă fără sprijinul dezinteresat al Uniunii Sovietice. Construiește combinatul nostru este încă o dovadă a înalta fabrică și aparatelor în noiștii noastre. Așteptăm să se ajosească în curînd noi proiectanți sovietici, care vor da detalii asupra montării utilajului și aparatelor de înaltă precizie ale fabricii.

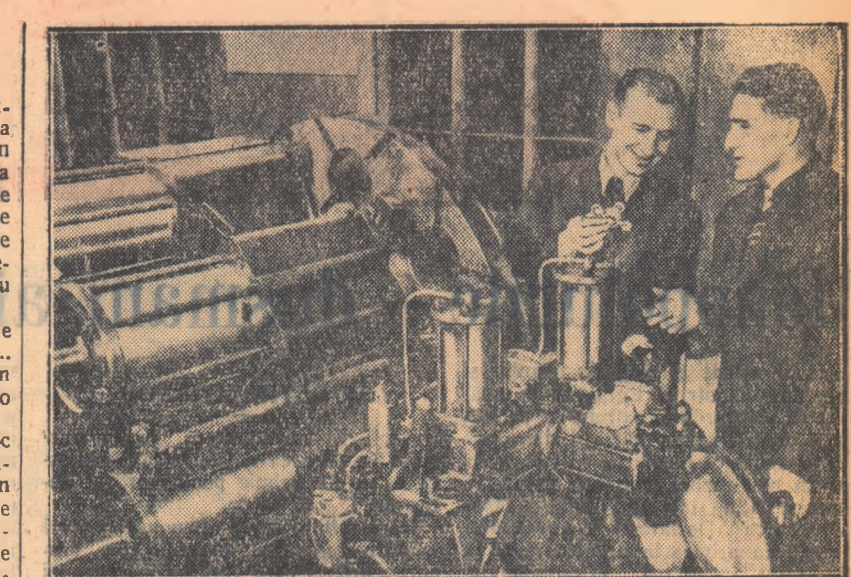
La sfîrșitul trimestrului I, sau cel mai tîrziu la începutul trimestrului II al anului viitor, fabrica de regenerat cauciu din cadrul combinatului nostru va intra în funcțiune.

Procesul tehnologic mecanizat și parțial automatizat, va crea nu numai condiții bune de lucru, dar va produce un regenerat calitativ superior, cu proprietăți fizico-mecanice apropiate de produsele făcute din amestecuri de cauciu. Regeneratul produs de fabrica noastră va încerca o mare parte din cauciucul pe care îl importăm, ceea ce va aduce o importanță economică foarte mare. Pentru a vă da seama de uriașă capacitate de producție a acestei noi fabrici, e deajuns să facem următoarea comparație: în fabrica de regenerat cauciu — Jilava se va produce anual de 50 de ori mai mult cauciu regenerat decît produceau toate scingiile de regenerare existente pe lângă întreprinderile prelucrătoare de cauciu.

Fabrica de regenerat cauciu — Jilava va fi una din importante fabrici furnizoare de materiale primă pentru industria de cauciu din țara noastră. Construcția acestei fabrici se face în condiții extrem de avantajoase. Astfel, volumul total al cheltuielilor de investiție va putea fi recuperat din producția realizată numai în doi ani și jumătate.

Această realizare n-ar fi fost posibilă fără sprijinul dezinteresat al Uniunii Sovietice. Construiește combinatul nostru este încă o dovadă a înalta fabrică și aparatelor în noiștii noastre. Așteptăm să se ajosească în curînd noi proiectanți sovietici, care vor da detalii asupra montării utilajului și aparatelor de înaltă precizie ale fabricii.

— Să stăbilită cu evoluția oboșelii și restabilirea capacității de muncă de odihnă activă alternînd munca intelectuală cu metodel de muncă ale mulgătoarelor din colhozul săse. În acest caz ele au realizat succese însemnate în mărirea productivității vitelor. De la fiecare vacă au obținut cîte 3.755 de kilograme de lapte, sau cîte 292 de chintale la fiecare 100 cîte hectare de pămînt. Totuși, mulgătoarele din artelul „Vorșilov” au fost depășite cu mult de Maria Savcenko.

La Institutul de cercetări științifice pentru tehnologia construcției de mașini din Moscova s-a construit un nou automat pentru turnarea precisă a pieselor. Într-o oră se pot turna 800-1.500 de piese, avînd fiecare o greutate de 30-200 de grame. Iată-i pe Ing. V. Zimin (stînga) și Ing. V. Tarasov verificînd funcționarea automatului. Fețele lor mulțumite dovedesc că așteptările nu le-au fost înșelate.

Un factor puternic de progres

(urmare din pag. 1-a) prime pentru industria noastră siderurgică.

Pentru a produce la scară mare capacitățile de producție existente în prezent în industria siderurgică, Guvernul Sovietic a acceptat, în cadrul recetelor tratative de la Moscova, să sporească livrările de minereu de fier, de coac și de făgăle necesare pentru asigurarea funcționării neîntrerupte și la un nivel înalt a anului 1957, work primi din U.R.S.S. 380.000 de tone de coac și 570.000 de tone de minereu de fier. În ce privește livrările de minereu de fier, ele vor întrece cu circa 40% volumul celor din 1956 și cu 120% pe al celor din 1955.

Condițiile acestor livrări sînt din cele mai avantajoase. De exemplu, prețul onului de fier este cumpărat din Uniunea Sovietică este de 50% mai redut decît prețul la care ne-au oferit cocul de Ruhr întreprinderile comerciale de administrație Federală Germană. De asemenea, dacă am fi importat levile din occident, prețul lor ar fi fost de 4-5 ori mai mare decît prețul levilor importate din Uniunea Sovietică.

Se știe că România burgheză-moscovită are o industrie siderurgică în dezvoltare. În prezent, pe baza relațiilor frățiești existente între R.P.R. și celelalte țări socialiste, în primul rînd cu Uniunea Sovietică, țara noastră este aceea care importă materialele necesare pentru a-și sporți și construcția de mașini — și exportă în schimb tot mai mare produse finite de înaltă tehnicitate.

Livrările suplimentare de materie primă de bază pentru industria noastră siderurgică vor avea efecte multiplicate, care se vor oglindi în indicile activității economice a acestei ramuri. Astfel, marile cantități de minereu so-

viatic de Krivoirog — foarte bogat în fier — vor asigura creșterea productivității furnalelor noastre și îmbunătățirea simțitoare a indicilor de muncă-permite o creștere simțitoare, în 1957, a producției de fontă, oțel și laminat. Aceasta va înlesni realizarea sarcinilor ce revin industriei constructoare de mașini în anul 1957 pentru înzestrarea diferitelor ramuri ale economiei naționale cu tehnică nouă. În acest fel, atât ramurile industriale producătoare de mijloace de producție — în special pentru agricultură, cît și cele producătoare de bunuri de consum vor primi cantități sporite de mașini și utilaj modern. Fișterea, producția și va oglindi în dezvoltarea acesteia și în ridicarea nivelului de trai al poporului.

După cum se știe, un important rezultat al tratativelor de la Moscova îl constituie faptul că Uniunea Sovietică va livra țării noastre o însemnată cantitate de făgăle de oțel necesare folosirii amplor capacități de producție a marelui laminor de țevi de la Roman. După ce ne-a livrat întregul utilaj pentru echiparea acestui uzină moderne, Uniunea Sovietică ne pune acum la dispoziție și materialele necesare. Laminorul de țevi de la Roman are o deosebită însemnată pentru economia țării noastre. Calitatea sporită de țevi fabricate de acest laminor va servi în viitorul apropiat la transportare prin conducte în diferite centre industriale, orașe și sate, a gazului metan și a gazului de sodă — una dintre cele mai mari bogății ale țării. Laminorul de țevi de la Roman va contribui la valorificarea completă a zăcămintelor de gaz metan și economisirea de milioane de lei.

Toate acestea și multe altele constituie dovezi grătore ale într-ajutorării frățiești ce caracterizează colaborarea economică dintre țara noastră și Uniunea Sovietică. Colaborarea aceasta ridică și efectele ei constituie și un puternic stimul în munca pentru lucrătorii din industria noastră siderurgică și constructorii de mașini.

Ing. DUMITRU LAZAR

Posta concursului

Anunțăm participanții la „Concursul de jocuri distractive” organizat de gazeta noastră, că decernarea premiilor va avea loc în ziua de 6 ianuarie 1957 ora 10.30 în sala de festivități a Casei prieteniei romino-sovietice din București, strada Batiște nr. 14. Intrarea liberă.

În legătură cu soluțiile publicate rectificăm la Acrostih liric în loc de cuvîntul Esculpi se va citi „Ehridgion. Cheia Jocului pe vertical este „Ședințagii”.

Pe teme științifice

Odihna activă

Se știe că odihna păstrează sănătatea omului, îl menține capacitatea de muncă. Dar nu întotdeauna repausul simplu este destul de eficace. De ce?

Pentru a răspunde la această întrebare trebuie să amintim în primul rînd de numele marelui savant rus I. M. Secenov. În ultimii ani ai vieții sale Secenov a manifestat un interes deosebit pentru fiziologia muncii. Revenind la activitatea pedagogică de la Universitatea din Moscova, el a studiat, împreună cu elevul său M. N. Saternicov, cea mai mare parte a experiențelor, savantul a efectuat o așezare, sau ajutorul ergografului — un aparat care înregistrează efortul mișcîrilor în timpul măsurării efortului și înregistrează curba oboșelii, numită întregită.

Cu acest prilej, Secenov a descoperit că capacitatea de lucru a unei mișci se restabilește mai bine și mai repede dacă în perioada ei de odihnă lucrează mîna scîrta ei. „Spre marea mea mirare scîrta ei în „Inseamnă autobiografică” — nu odihna protezoare a mîinii care lucrează s-a dovedit a fi cea mai eficace, cî odihna ei, chiar de mai scîrta mîinii”. Sîntînd de activitate scîrta mîinii, legătura de rezultatele cercetărilor sale, Secenov a ajuns la concluzia că forma cea mai indicată de odihnă nu este repausul inactiv, ci starea activă, o muncă diferită, care solicită alți mușchi. Este ceea ce cunoaștem sub numele de fenomenul sau efectul lui Secenov. Savantul a considerat că esența fiziologică a fenomenului constă în „încercarea cu energiei a centrilor nervoși”, ca urmare a impulsurilor excitatorii trimise neîntrerupt de mușchii în acțiune.

Insemnătatea descoperirilor lui I.M. Secenov n-a fost apreciată la justa valoare de către contemporanii savantului. Cercetările în această direcție au fost continuate pe baza îndrumării lui P. Pavlov, Marele fiziolog sovietic I. M. Lurșak, A. N. Kresolnikov, G. V. Popov, S. P. Narikșevici, V. V. Rozenblat și alii alți pe permisiunea sa de a descoperi mecanismul apariției „efectului lui Secenov”.

S-a stabilit că evoluția oboșelii și restabilirea capacității de muncă de odihnă activă alternează munca intelectuală cu metodel de muncă ale mulgătoarelor din colhozul săse. În acest caz ele au realizat succese însemnate în mărirea productivității vitelor. De la fiecare vacă au obținut cîte 3.755 de kilograme de lapte, sau cîte 292 de chintale la fiecare 100 cîte hectare de pămînt. Totuși, mulgătoarele din artelul „Vorșilov” au fost depășite cu mult de Maria Savcenko.

— La ferma noastră avem vaci de rasă, cărora li se dă nutreț special... Care este rația zilnică a vacilor din grupa îngrijită de dumneaei? — o întrebă agronomul pe Akutinaia. — Vacile din abundentă. Fiecare mîncîncă zilnic cîte patru kilograme de fîn de trifoi, tot atitea paie tocate, 20 de kilograme de porumb de siloz, 10 kilograme de cartofi și patru kilograme de concentrate — răspunde mulgătoarerea.

— Atunci, care-i cauza? Întrebă agronomul. Cu rația aceasta s-ar putea obține chiar cîte 12-15 kilograme de lapte în fiecare vacă.

— Se încetează discuția apînșă. Mulgătoarele vorbesc cu însuflețire... Colhozul „Vorșilov” este o gospodărie multilateral dezvoltată. În fiecare an aici se oblin recolte bogate de cereale, legume și fructe. Principala ramură a gospodăriei este creșterea animalelor. Anul trecut ea a dat colhozului un venit de peste un milion de ruble, iar anul acesta și mai mult. Colhoznicii primesc în fiecare an cantități mari de cartofi, legume, cereale, furaje; ca avans au primit cîte 6 ruble pentru o zi-muncă, iar spre sfîrșitul anului, — chiar 10 ruble... Colhoznicii din artelul „Vorșilov” își petrec serile de iarnă în mod plăcut și instructiv.

Monopolurile -- dușmani ai dezarmării

Atacul armat al Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului a creat o situație încordată, extrem de periculoasă pentru cauza păcii...

I. OSTROVITIANOV

Hayeck. El consideră că „numai războiul va face ca națiunile să cheltuiască atât de mult pentru prosperitatea lor”.

Oare militarizarea economiei ajută la atingerea măcar a unuia din scopurile despre care vorbește teoreticienii monopolurilor? Analiza teoretică și practică a dezvoltării economice a capitalismului de după război arată...

Militarizarea economiei este legată în mod inevitabil și firesc de o aprofundată intensificare a caracterului ilegal și în săltăritul dezvoltării economiei capitaliste...

Cursa înarmărilor a devenit de mult un adevărat flagel pentru popoarele din țările imperialiste. Cheltuielile militare în principalele țări capitaliste au atins cifre astronomice...

În perioada de după război, cheltuielile militare ale S.U.A. au reprezentat în ansamblu, potrivit unor calculi aproximative, o sumă ce depășește 380 miliarde de dolari...

În Anglia, în exercițiul financiar 1955-1956 s-au alocat pentru scopuri militare 1.537 milioane lire sterline. În Franța s-a prevăzut să se cheltuiască în 1956 1.085 miliarde de franci...

Statul capitalist cheltuieste în fiecare an zeci de miliarde pentru achiziția produselor monopolurilor industriale de război. După calculele academicienilor...

Statul capitalist cheltuieste în fiecare an zeci de miliarde pentru achiziția produselor monopolurilor industriale de război. După calculele academicienilor...

Statul capitalist cheltuieste în fiecare an zeci de miliarde pentru achiziția produselor monopolurilor industriale de război. După calculele academicienilor...

Statul capitalist cheltuieste în fiecare an zeci de miliarde pentru achiziția produselor monopolurilor industriale de război. După calculele academicienilor...

Statul capitalist cheltuieste în fiecare an zeci de miliarde pentru achiziția produselor monopolurilor industriale de război. După calculele academicienilor...

James Mac Millan locuiește la Moscova. În ziarul „Komsomolskaia Pravda” a apărut de curând un reportaj în care este vorba despre sergentul american James Mac Millan...

Doi reporteri ai ziarului „Komsomolskaia Pravda” au vizitat recent pe James Mac Millan pentru a afla vești noi despre el.

„Convorbirea s-a desfășurat într-o cameră confortabilă, — relatează reporterii. Primul lucru ce l-a atras atenția a fost o masă mare de scris și o bibliotecă înțesată cu cărți în limbile engleză și rusă...

Ca student, James s-a ocupat și de televiziune. Aceasta a fost și tema lucrării sale de diplomă. Începând de anul trecut, James Mac Millan este inginer într-unul din institutele de cercetări științifice.

James și cu soția își petrec în fiecare an concediul călătorind prin țări cu propria lor „Pobeda”. Ei au vizitat Caucazul, Crimeea, Armenia, Moldova...

Încheierea convorbirii, Mac Millan a rugat pe cei doi corespondenți să publice în ziarul „Komsomolskaia Pravda” următoarea scrisoare:

„Mă folosesc de acest prilej pentru a mulțumi tuturor celor care în ultimii opt ani mi-au ajutat să-mi rânduiesc viața în Uniunea Sovietică. Am studiat într-un institut de învățământ superior. Acum lucrez în domeniul tehnicii...

Am încredințat că oamenii sovietici sunt luptători pentru pace și fericire în întreaga lume. Dorința mea cea mai puternică este desigur de a încorda relații internaționale și stabilirea unor relații de adevărată pașnică între toate țările...

Am încredințat că oamenii sovietici sunt luptători pentru pace și fericire în întreaga lume. Dorința mea cea mai puternică este desigur de a încorda relații internaționale și stabilirea unor relații de adevărată pașnică între toate țările...

Am încredințat că oamenii sovietici sunt luptători pentru pace și fericire în întreaga lume. Dorința mea cea mai puternică este desigur de a încorda relații internaționale și stabilirea unor relații de adevărată pașnică între toate țările...

Campionii „războiului rece” la lucru

În raportul intitulat: „Cu privire la colaborarea cu organizația Pactului Atlanticului de Nord” — aprobat de Consiliul NATO în recenta sa sesiune de la Paris, există o mătură extrem de grațioasă...

În aceeași sesiune, Dulles a arătat făcând că, în NATO, numai S.U.A. sînt o putere cu adevărat mondială, iar Blocul Atlanticului de Nord constituie numai unul din instrumentele politicii americane...

Nu întimplător presa vest-europeană a afirmat că polițienii americani aveau cunoștință dinainte de incursiunea în Egipt, că ei cuposteau și faptul că, în aceste scopuri este folosit aparatul militar al Blocului Atlanticului de Nord...

În condițiile actuale și ținind seama de subminarea pozițiilor colonialiste ale aliaților lor, S.U.A. desfășoară planuri vaste de colonizare americană a acelor regiuni unde influența Angliei și Franței este delințiv lichidată...

Capitulul în fața pretențiilor americane prezentate la sesiunea NATO de la Paris, partenerii vest-europeni ai S.U.A. nu și pot ascunde temerile în fața planurilor cinice ale S.U.A. „de a-și înlocui aliații în Asia și Africa”.

Într-un articol de fond intitulat „Americani ne iau locul în Orientul Apropiat”, ziarul „Le Monde” scrie că Statele Unite desfășoară, operază în vederea acaparării pozițiilor anglo-franceze.

Partea finală a comunicatului arată sarcinile privind Europa puse în fața Blocului NATO de diplomația americană, sarcini impuse nu numai prin

Se întărește prietenia dintre popoarele Indiei și Uniunii Sovietice

În urmă cu patru veacuri în urmă Afanasi Nikitin a pășit pe pământul Indiei, desigur că el nu s-a gândit la ceea ce cînd patria lui și India vor fi unite prin strîns legături...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Se întărește prietenia dintre popoarele Indiei și Uniunii Sovietice

În urmă cu patru veacuri în urmă Afanasi Nikitin a pășit pe pământul Indiei, desigur că el nu s-a gândit la ceea ce cînd patria lui și India vor fi unite prin strîns legături...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Se întărește prietenia dintre popoarele Indiei și Uniunii Sovietice

În urmă cu patru veacuri în urmă Afanasi Nikitin a pășit pe pământul Indiei, desigur că el nu s-a gândit la ceea ce cînd patria lui și India vor fi unite prin strîns legături...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...

Respectul dintre țările noastre a fost întotdeauna reciproc. Într-una din cuvîntările sale, ținută în timpul vizitei în India, N. S. Hrușciov a caracterizat această țară drept unul din cele mai vechi izvoare ale civilizației mondiale...